

Донецький обласний палац дитячої та юнацької творчості

Соціально-виховне середовище ЗПО

Оксана ЛІХУТА

методист методичного відділу



Сім'я



ЗПО

**Соціалізація
особистості**



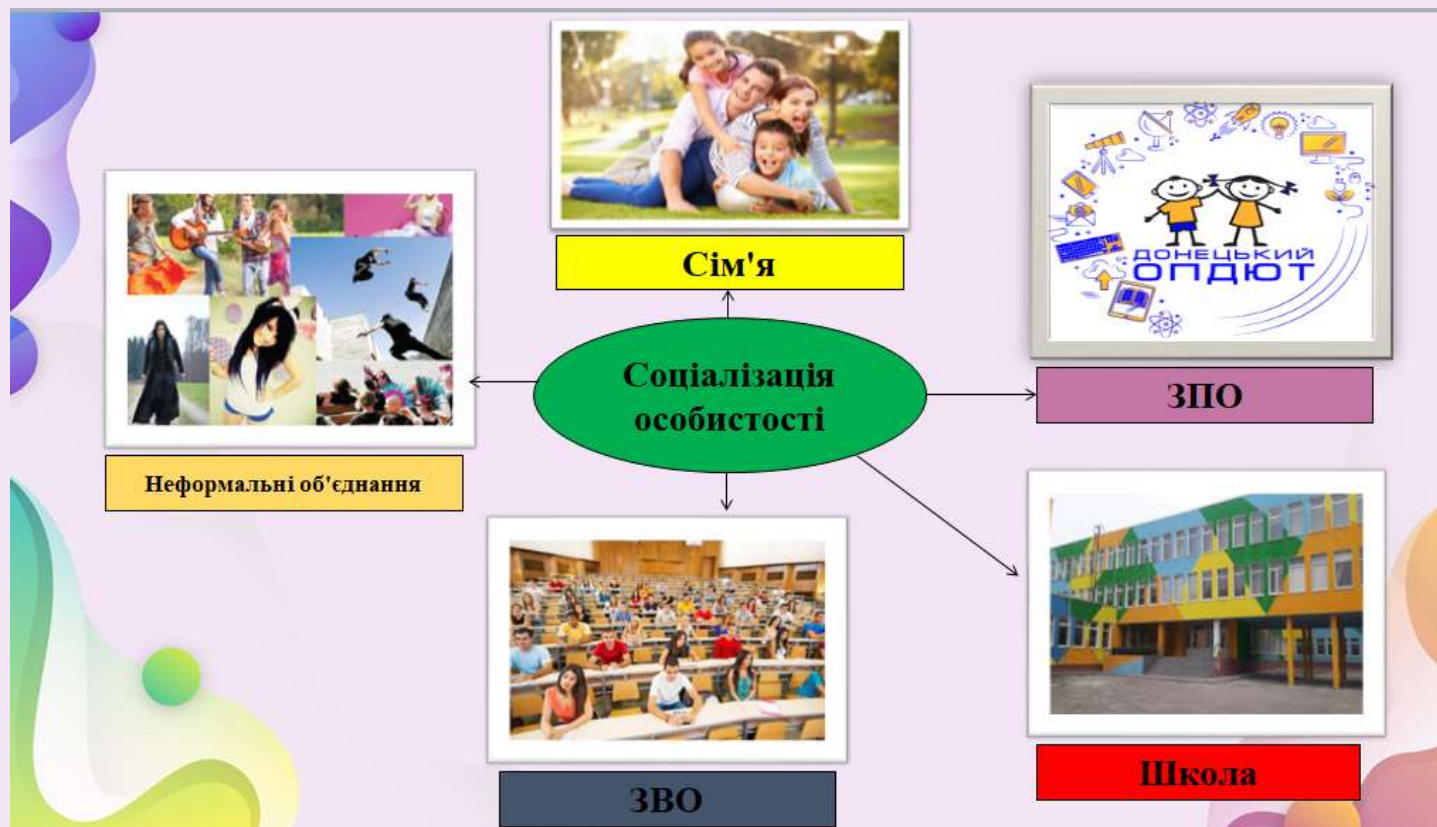
Неформальні об'єднання



ЗВО



Школа



Соціалізація – це процес формування і розвитку особистості, що відбувається під впливом виховної та навчальної діяльності.



Сім'я – основний орган соціалізації.

Недоліками сімейної соціалізації є:

- надмірна опіка;
- дефіцит елементарних обов'язків;
- невміння узгоджувати дії, розв'язувати конфлікти.



Середовище ЗПО – це соціально-виховне середовище, сутність якого представляє сукупність умов життєдіяльності особистості, що здійснюють цілеспрямований вплив на її свідомість і поведінку з метою формування певних якостей, переконань, духовно-ціннісних орієнтацій і потреб.





Головна мета соціально-педагогічної діяльності ЗПО – сформувати відношення до довкілля як до часу для самовдосконалення, саморозвитку, навчити дітей розумно та змістовно проводити вільний час, створити умови для самостійної творчої діяльності.

*Одним з головних **чинників** соціального становлення особистості є соціальне середовище її розвитку.*

Соціальне середовище становлення особистості – це сукупність соціальних умов життєдіяльності людини, які впливають на її свідомість і поведінку.

Функції педагогічного процесу ЗПО

```
graph TD; A[Функції педагогічного процесу ЗПО] --> B[Початкова, спрямована на задоволення інтересів дитини до відповідного виду діяльності.]; A --> C[Основна – дитина формується як соціальна особистість.];
```

Початкова, спрямована на задоволення інтересів дитини до відповідного виду діяльності.

Основна – дитина формується як соціальна особистість.



Дозвілля дітей – це сфера, у якій особливо яскраво та повнокровно розкриваються їх природні потреби в свободі та незалежності, активній діяльності та самовираженні.

Виховна система ЗПО – це комплексна психолого-педагогічна та соціально-педагогічна системи, які здійснюють вплив на дітей не лише як педагогічний чинник, але й як чинник соціальний:

- шляхом залучення до оточуючого середовища;
- через відносини, які складаються між дітьми, педагогами та батьками;
- через психологічний клімат у колективі, що дозволяє об'єднувати дітей і дорослих у межах даної конкретної установи.

Механізми соціалізації стосовно дитинства:

ІМІТАЦІЇ



РОЛЬОВІ ІГРИ



**КОЛЕКТИВНІ
ІГРИ**



Основні стадії – сходишки соціалізації особистості:

3. персоналізація

2. індивідуалізація

1. ідентифікація



Соціалізація досягається наступними методами:

- формування комунікативних навичок особистості;
- формування стилю та культури поведінки засобами спільної творчості;
- послідовне залучення дитини до численних типів та видів відносин в основних сферах її життєдіяльності – спілкуванні, грі, пізнанні, практичній діяльності.

Напрями соціально-педагогічної роботи ЗПО:

- створення умов для здобуття додаткової освіти дітьми та підлітками шляхом їх участі в конкретно обраних видах діяльності, задоволення їх потреб в професійному самовизначенні, відповідно до їх інтересів та здібностей;
- організація разом з дітьми та підлітками їх змістовного дозвілля;
- сприяння впровадженню нових форм, методів і засобів навчання та виховання;
- створення системи пошуку, розвитку, юних талантів і обдарувань для формування творчої та наукової еліти в різних галузях знань і суспільного життя;
- стимулювання творчого самовдосконалення дітей та молоді.

**Успішним результатом соціального становлення
дитини в ЗПО є:**

- ✓ засвоєння дитиною системи соціальних ролей;
- ✓ формування соціальних знань;
- ✓ набуття досвіду їх застосування;
- ✓ формування соціальної стійкості;
- ✓ розвиток індивідуальних якостей особистості.



Соціалізація – це не тільки набуття і засвоєння соціального досвіду, досвіду життєздатності та взаємодії у певному середовищі, знань, навичок і життєстверджуючих якостей особистості, а ще й двосторонній процес: особистість пізнає соціальний досвід і одночасно впливає на оточуюче середовище, змінюючи його.